

HÅNDBOG

VEJVISNING FOR SÆRLIGE KØRETØJER

ANLÆG OG PLANLÆGNING

JANUAR 2020

VEJREGLER

FORORD

Denne vejregel om vejvisning for særlige køretøjer indgår i nedenstående serie af håndbøger om vejvisning:

- Generelt om vejvisning på almindelige veje
- Tavletyper for vejvisning på almindelige veje
- Vejnavneskilte og husnumre
- Servicevejvisning på almindelige veje
- Vejvisning for cyklister
- Vejvisning på ride- og vandreruter
- **Vejvisning for særlige køretøjer**
- Vejvisning på motorveje
- Vejvisning for mennesker med bevægehandicap
- Parkeringsvejvisning

Udover vejregelhåndbøgerne i serien findes der følgende supplerende udgivelser:

- Tavletyper for vejvisning på almindelige veje – tegningsbilag
- Vejvisning for cyklister og vejvisning for vandre- og rideruter – tegningsbilag
- Vejvisning på motorveje – tegningsbilag
- Vejvisning i byer og åbent land - eksempelsamling

Håndbogen er udført under vejregelgruppen om Vejafmærkning, der i perioden havde følgende sammensætning:

Civilingeniør Thorkild Vestergaard, Viborg Kommune (Formand)
Specialist, færdselsafmærkning Pia Brix, Vejdirektoratet (Projektleder)
Projektleder Lars Testmann, Rambøll (Fagsekretær)
Politiassistent Carl Aage Christensen, Nordjyllands Politi
Civilingeniør Maj-Britt Køppen Andersen, Roskilde Kommune
Landinspektør Jakob Risager, Aalborg Kommune
Civilingeniør Caroline Eiler Gotved, Københavns Kommune
Teknisk assistent Annette Rix Nissen, Vejen Kommune
Teknisk assistent Hanne Brauner Højmark, Vejdirektoratet
Jesper Pørksen, Dansk Cykelturisme (Har ikke deltaget i perioden)
Ingeniør Kit Lærke Knudsen, Vejdirektoratet (Projektleder)

Konsulent:

Lars Testmann, Rambøll

INDHOLDSFORTEGNELSE

0	INDLEDNING	4
0.1	Håndbogens status	4
0.2	Ændringer i forhold til 2010 udgaven	4
1	GENERELT OM VEJVISNING FOR SÆRLIGE KØRETØJER	5
1.1	Formål og problemstilling	5
1.2	Definition af særlige køretøjer	5
1.3	Forhold til øvrige vejregler mv.	5
2	PLANLÆGNINGSHENSYN	6
3	ANBEFALEDE RUTER	8
3.1	Generelt om anbefalede ruter	8
3.2	E 22 anvendt som selvstændig tavle	10
3.2.1	Tavlens placering	11
3.3	E 22 anvendt på vejvisningstavler	14
4	AFMÆRKNING VED FYSISKE BEGRÆNSNINGER	15
4.1	Generelt	15
4.2	Breddebegrænsning	15
4.3	Højdebegrænsning	16
4.4	Længdebegrænsning	16
4.5	Vægtbegrænsning	17
4.6	Forbud mod svingmanøvrer	18
5	VEJVISNING VED MILJØMÆSSIGE HENSYN	19
5.1	Miljøzoner og hensyn til luftforurening, støj og lign.	19
5.2	Områder med vægtbegrænsning	20
6	SÆRTRANSPORTER	22

0 INDLEDNING

Håndbogen består af seks kapitler.

I kapitel 1 beskrives generelle forhold om vejvisning for særlige køretøjer, herunder formål, definitioner og henvisninger.

I kapitel 2 og 3 beskrives planlægningshensyn og anbefalede ruter, der er de grundlæggende forhold relateret til vejvisning.

I kapitel 4, 5 og 6 beskrives lidt mere specielle situationer vedrørende fysiske begrænsninger, miljøforhold og særtransporter.

0.1 Håndbogens status

Håndbogen indeholder vejledninger og bindende bestemmelser. De bindende bestemmelser er vist med grå markering og kildeangivelse som vist i følgende eksempel.

Bekendtgørelse om vejfælmærkning, § 22:

Oplysningstavler opsættes i nærheden af det sted eller ved begyndelsen af den vejstrækning, som tavlens indhold vedrører. Tavler, der opsættes i nogen afstand, kan forsynes med afstandsangivelse forinden på tavlen eller på undertavle.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

Den øvrige tekst har status af vejledninger, gode råd og eksempler.

0.2 Ændringer i forhold til 2010 udgaven

Der er tilføjet supplerende vejledninger om brugen af *E 16 Vognbaneforløb* i sammenhæng med at forvarsle med *C 42 Køretøjshøjde* på oplysningstavle E 16.

Der er tilføjet mere generelle vejledninger og henvisninger om bl.a. lokal hastighedsbegrænsning. Der er tillige lavet henvisninger til vejreglerne henholdsvis om eksempelsamling, om hastighedsafmærkning og parkeringsafmærkning.

Håndbogen er tilpasset den nye vejregelskabelon. Derudover er håndbogen opdateret med nye bekendtgørelsestekster i:

- 2012 (BEK nr. 801 og 802 af 4. juli 2012)
- 2017 (BEK nr. 1193 og 1194 af 21. september 2016)
- 2020 (BEK nr. 1632 og 1633 af 20. december 2017 samt senere ændringer)

1 GENERELT OM VEJVISNING FOR SÆRLIGE KØRETØJER

1.1 Formål og problemstilling

Vejreglen beskriver og illustrerer, hvordan og hvornår der kan vejvises, når en trafikant ikke kan eller må følge den almindelige vejvisning og dermed skal ledes via en anden rute.

Problemstillingen set fra trafikantens synspunkt opstår, når trafikanten møder en restriktion. Det kan fx være en forbudstavle om en højdebegrænsning, der medfører at trafikanten skal vælge en anden rute. Trafikanten skal informeres på rette sted og i rette tid, så der kan tages stilling til den videre kørselsrute for at undgå restriktionen.

1.2 Definition af særlige køretøjer

Særlige køretøjer er køretøjer, som har forbud mod at benytte en given vejstrækning. De kan derfor ikke benytte den opstillede almindelige vejvisning, men har behov for anden skiltning med henvisning ad en særlig rute for at finde frem til det oprindelige mål.

Særlige køretøjer er eksempelvis:

- Køretøjer, fx lastbiler, som et givent sted pålægges en restriktion og dermed skal vejvises via en særlig rute. Restriktionen kan fx skyldes trafikale eller miljømæssige forhold.
- Køretøjer med en dimension der gør, at køretøjet på et givent sted ikke kan benytte en bestemt rute, fx pga. højdebegrænsning ved en bro på ruten.

Et almindeligt køretøj kan således ændre status til et særligt køretøj, når restriktionen mødes. Eksempelvis bliver en lastbil først defineret som et særligt køretøj i det øjeblik, hvor den er ved at køre ind på en strækning, hvor der eksempelvis er en vægtbegrænsning, der medfører at lastbilen skal ledes via en alternativ rute.

1.3 Forhold til øvrige vejregler mv.

Parkeringsvejvisning (bl.a. for lastbiler) behandles i håndbog om Parkeringsvejvisning.

Færdselstavler behandles bl.a. i håndbøgerne om Forbudstavler og Oplysningstavler samt eksempelsamling om Parkeringsafmærkning. Kørebaneafmærkning om parkeringsforhold behandles i håndbøgerne om afmærkning på kørebanen.

Godstransport i byområder, herunder skiltning, er behandlet i den vejregelforberedende rapport om Godstransport i byer i vejregelserien om Trafikarealer, by.

Vejvisning i en begrænset periode behandles i håndbog om Midlertidig vejafmærkning.

Forhold vedr. parkeringsanlæg behandles i eksempelsamling om Parkeringsafmærkning og i håndbog om Anlæg for parkering og standsning mv. i vejregelserien om Trafikarealer, by.

Desuden henvises til bestemmelserne i bekendtgørelse om vejafmærkning og bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning.

2 PLANLÆGNINGSHENSYN

Vejmyndigheden beslutter, hvilke restriktioner som er nødvendige på vejnettet af hensyn til de færdselsmæssige forhold, vejene, trafikken og omgivelserne. Vejmyndigheden skal samtidig beslutte, om der skal anvises alternative ruter for de særlige køretøjer.

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 3:

Før afmærkning etableres eller bestående afmærkning ændres, jf. afsnit I, kapitel 2 og 3, samt afsnit II, skal vejmyndigheden indhente samtykke fra politiet, se dog § 48, § 122 og § 135, stk. 5. Et sådant samtykke er dog ikke nødvendigt ved opstilling og ændring af vejvisningstavler, jf. afsnit III, men politiet kan af færdselssikkerhedsmæssige grunde forlange sådan afmærkning fjernet eller ændret. Ved afmærkning med variable tavler skal politiets samtykke også omfatte eventuelle manualer for styring af tavlerne og lignende.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

Restriktioner bør begrænses til det mest nødvendige.

Der er en række faktorer der gør, at et køretøj alligevel bliver pålagt en restriktion på ruten, og dermed bliver defineret som et særligt køretøj. Bl.a.:

- Fysiske begrænsninger
 - Højde
 - Bredde
 - Længde
 - Vægt
 - Kapacitet

- Miljømæssige begrænsninger
 - Hensyn til luftforurening
 - Hensyn til støj
 - Farligt gods
 - Vibration

- Øvrige begrænsninger
 - Gennemkørselsforbud
 - Særlige forhold vedr. motorvej og motortrafikvej
 - Færdselsforhold eller trafiksikkerhed
 - Tryghed

Særtransporter omtales i kapitel 6.

Fysiske begrænsninger kan være snævre kryds og lave broer, som store køretøjer ikke kan passere. Eksempelvis kan der indføres forbudstavle om køretøjshøjde, som betyder, at kørsel er forbudt med køretøjer, hvis højde inklusive læs er større end den, der er angivet på tavlen. Et sådant forbud kan af færdselsmæssige årsager suppleres med oplysningstavler om anbefalet rute for de berørte køretøjer.

Tung trafik på veje, som ikke er indrettet til at afvikle denne, kan være et problem. Den tunge trafik kan være transittrafik gennem en by, men er i de større byer ofte intern distributionstrafik med mål

i byen. Det kan derfor også være hensigtsmæssigt at henvise denne trafik til specielt velegnede ruter.

Henvisningen kan eventuelt kombineres med restriktioner på de veje, hvor vejmyndigheden ønsker at begrænse eller forbyde tung trafik.

Kapacitetsmæssige restriktioner skyldes ønske om at undgå yderligere trafik i kryds og på strækninger, som er meget trafikbelastede. Sådanne restriktioner bør kun etableres, hvis der er bedre alternative ruter fx en ringvej.

Restriktioner kan også skyldes, at der er særligt mange køretøjer af en speciel type, fx turistbusser, der ønskes flyttet til en anden rute.

Miljømæssige restriktioner kan skyldes ønske om enten at reducere luftforurening, støj og vibrationer i et byområde eller fx æstetiske hensyn. Det kan fx være større eller mindre byer eller en historisk bymidte, hvor tung trafik ikke ønskes.

Færdsels- eller trafikikkerhedsmæssige restriktioner kan skyldes et ønske om, at visse køretøjer skal undgås på uheldsbelastede strækninger og i kryds. Trafikken skal derfor ledes ad alternative og mere trafiksikre ruter.

Tryghedsmæssige restriktioner kan skyldes et ønske om at visse køretøjer skal undgå en strækning fx af hensyn til tryghed på en skolevej. Sådanne restriktioner etableres kun, hvis der er væsentlige saglige argumenter, og hvis der er bedre alternative ruter.

Vejmyndigheden bør tænke på formidlingsdelen når der skal etableres ruter for særlige køretøjer. Det kan både være information til chaufførerne via vejvisning og færdselstavler, men også formidling via internet og information til udbydere af navigationsanlæg, politi mv., bør være en del af formidlingen.

Vejvisning for særlige køretøjer i forhold til de enkelte restriktioner er beskrevet i de efterfølgende afsnit i denne håndbog.

3 ANBEFALEDE RUTER

3.1 Generelt om anbefalede ruter

Tavler med anbefalet rute kan benyttes som en selvstændig tavle eller indsat på visse vejvisningstavler. Det gælder primært for portal- og diagramorienteringstavler. På vejvisere på almindelige veje må kun anvendes færdselstavler om *E 33 Parkering*, *E 42 Motorvej* og *E 43 Motortrafikvej*.

Når tavlen benyttes som selvstændig tavle, kan den anvendes med eller uden angivelse af vejvisningsmålet (fx bynavn eller vejnavn).

Tavlen angiver hvilken rute der hensigtsmæssigt kan benyttes af de færdselsarter, der er angivet med det viste symbol.

Uddrag af bekendtgørelse om vejafmærkning, § 23:

Tavlerne angiver vej, sti eller lignende, der hensigtsmæssigt kan benyttes af de færdselsarter, der er angivet med symbol.

E 21,4 Anbefalet rute for lille knallert

E 22,1 Anbefalet rute for lastbiler

E 22,2 Anbefalet rute for køretøjer med farligt gods

Vedrørende definition af farligt gods se tekst til *C 23,3 Kørsel med farligt gods forbudt*.

E 22,3 Anbefalet rute for traktor og motorredskab

E 22,4 Anbefalet rute for bus

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

E 21,4

E 22,1

E 22,2

E 22,3

E 22,4

Vedrørende *E 22,2* henvises desuden til bekendtgørelse om vejtransport af farligt gods (BEK nr. 828 af 10. juni 2017).

I forbindelse med anbefalet rute for særlige køretøjer anvendes følgende oplysningstavler:

- *E 21,4 Anbefalet rute for lille knallert*
- *E 22,1 Anbefalet rute for lastbiler*
- *E 22,2 Anbefalet rute for køretøjer med farligt gods*
- *E 22,3 Anbefalet rute for traktor og motorredskab*
- *E 22,4 Anbefalet rute for bus.*

Anbefalet rute for cyklister anvendes med færdsels- og vejvisningstavler som beskrevet i håndbog om Vejvisning for cyklister. Afmærkning på kørebanen er også beskrevet i samme håndbog. Desuden henvises til håndbog om Oplysningstavler.

Anbefalet rute for vandrere, ridende samt E -tavler om vejledning for invalide og synshandicappede anvendes som beskrevet i håndbog om Oplysningstavler.

Andre symboler end de viste og omtalte må kun anvendes efter dispensation fra Vejdirektoratet, jf. bekendtgørelse om af vejafmærkning, § 3.

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 3, stk. 1 og 3:

Vejdirektoratet kan meddele en kommunal vejmyndighed dispensation fra bestemmelser, der er fastsat i denne bekendtgørelse jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Dispensation fra bestemmelserne om E 47-52 i § 23 kan meddeles efter forhandling med Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

Ved indførelse af et forbud, skal det sikres, at den kørende har en tilfredsstillende alternativ rute på strækningen, og ruten bør skiltes, hvis ruteforløbet ikke er tydeligt.

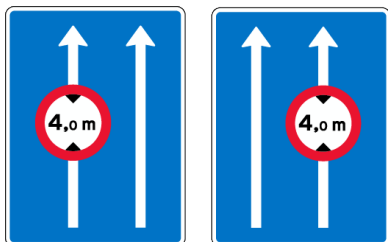
Fx kan der ved brug af C 42 *Køretøjshøjde* med fordel anvendes E 22,1 *Anbefalet rute for lastbiler* til at vise, hvilken anden rute trafikanten kan bruge.

E 21,1 m.fl. og E 22 tavler anvendes især som anbefalet rute før vejstrækninger, hvor kørsel eller gennemkørsel med de pågældende køretøjer er forbudt. Tavlerne kan dog også anvendes alene til vejledning for disse køretøjer. Retningspile, vejvisningsmål, rutenumre og lignende (fx "Skovvej eller "Frederiksberg") kan anføres på undertavlen.

Forbud for de pågældende køretøjer mod at anvende den normale rute skal fremgå af afmærkning på denne rute med forbudstavler C 31 – C 43 jf. håndbog om Forbudstavler.

Jf. Tavletyper for vejvisning på almindelige veje – tegningsbilag kan E 22 tavler udover placering som selvstændig tavle også indsættes på G 11 *Portalorienteringstavle*, G 14 *Diagramorienteringstavle* og G 15 *Vognbaneorienteringstavle*.

Dette kan fx være i forbindelse med, at man ønsker at forvarsle en højdebegrænsning længere fremme i den ene vognbane.

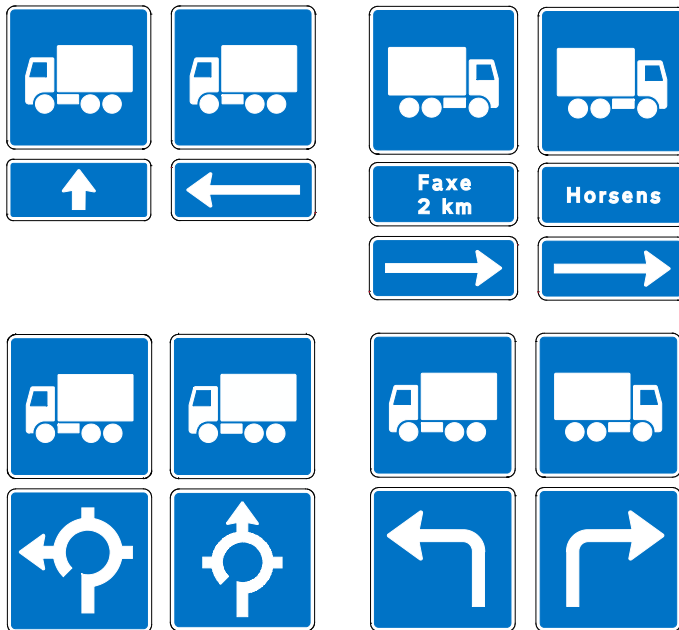

Figur 3.1. Eksempel på, hvordan E 16 *Vognbane* med C 42 *Køretøjshøjde* kan bruges som forvarsling henholdsvis for den ene eller anden vognbane, hvor der er indført et forbud om køretøjshøjde.

3.2 E 22 anvendt som selvstændig tavle

Vejvisningsretningen angives med en pil. Vejvisningen ligeud forud for kryds angives med ligeud pil. Efter kryds anvendes symbolet dog alene uden pil.

I kryds angives vejvisning til højre eller til venstre med vandret pil på undertavle *UD 1* anbragt under symbolet. I rundkørsler anvendes undertavle *U 6,8* anbragt under symbolet. Som forvarsling før kryds anvendes knækket pil på undertavle *U 6,2* (højre) eller *U 6,4* (venstre) anbragt under symbolet.

Figur 3.2. Eksempler på E 22 anvendt som selvstændig tavle

Det fremgår af både bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning vedr. vejvisningstavler og håndbog om Tavleoversigt, at symbolers bevægelsesretning skal være i overensstemmelse med kørselsretningen. Når kørselsretningen er ligeud vendes symbolet til venstre. Se håndbog om tavleoversigt.

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 266, stk. 4-5:

Stk. 4. Hvis der er servicesymboler på tavler, skal symbolernes bevægelsesretning være i overensstemmelse med den vejviste retning, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved ligeudvejvisning orienteres symbolet dog mod venstre. *M 12 Lufthavn* orienteres opad.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

Vejvisningsmålet kan angives på undertavle *UD 1*. Vejvisningsmålene kan være stednavne, gadenavne eller erhvervsområder.

Vejvisningsmålene kan suppleres med afstandsangivelse i km.

Undertavle med navn på målet er nødvendig, når der er pilvejviser med samme mål (navn) i krydset. Der bør højst angives to vejvisningsmål for én retning.

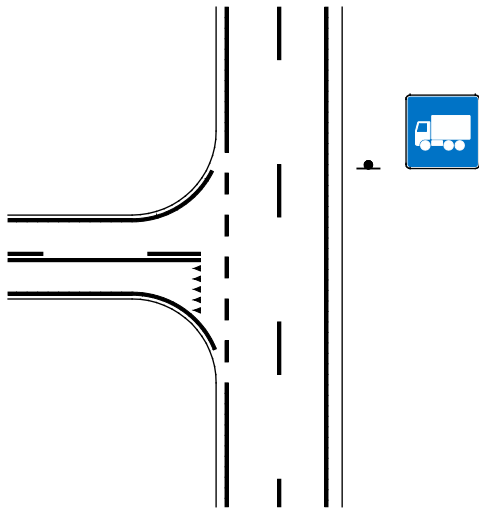
3.2.1 Tavlens placering

Bekendtgørelse om vejfæmærkning, § 22:

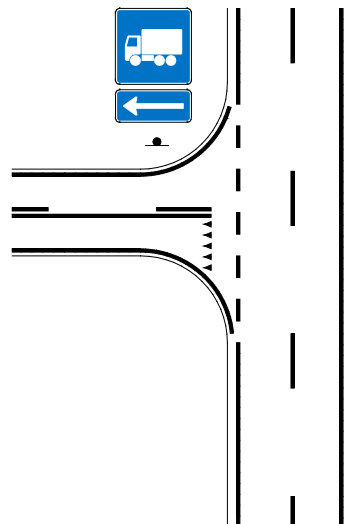
Oplysningstavler opsættes i nærheden af det sted eller ved begyndelsen af den vejstrækning, som tavlens indhold vedrører. Tavler, der opsættes i nogen afstand, kan forsynes med afstandsangivelse forneden på tavlen eller på undertavle.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

Tavlen opsættes i krydset, jf. figur 3.3 og 3.4.

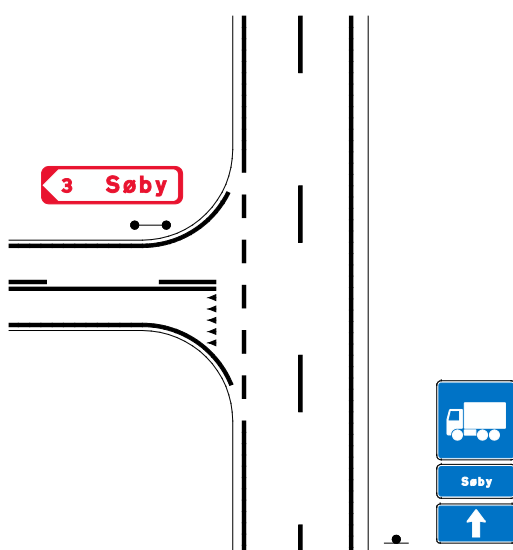

Figur 3.3. Eksempel på ligeud vejvisning i kryds. Pga. tavleplacering i selve krydset er pil på undertavle ikke nødvendig.

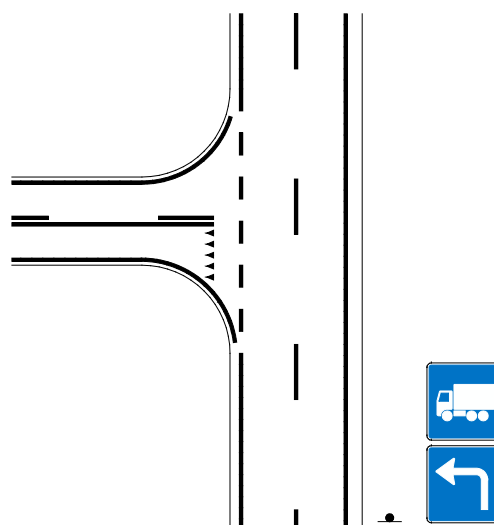

Figur 3.4. Eksempel på vejvisning med retningsskift i kryds.

Som forvarsling før kryds bør tavlen opsættes i højre vejside, jf. figur 3.5 og 3.6.

Figur 3.5. Eksempel på ligeud vejvisning i kryds. Pga. tavleplacering før kryds anvendes pil på undertavle.

Figur 3.6. Eksempel på vejvisning med retningsskift i kryds.

Vejvisning med tavle E 22 bør placeres ved det kryds, hvor den sidste rimelige mulighed findes for at vælge en anden rute, selv om forbudsstrækningen først forekommer længere fremme ad den normale rute.

En chauffør, der kører for langt og dermed ikke kan komme videre pga. højderestriktion eller lignende, bør have mulighed for at holde ind til siden. Ideelt set bør der også være en vendemulighed.

På større gennemfartsveje i åbent land med højderestriktioner (fx pga. lave broer) vil det være en mulighed at opsætte en portal med fotoceller eller lignende til advarsel mod for høje køretøjer eller læs. Det gælder selv om der forinden er etableret vejvisning med anbefalet rute.

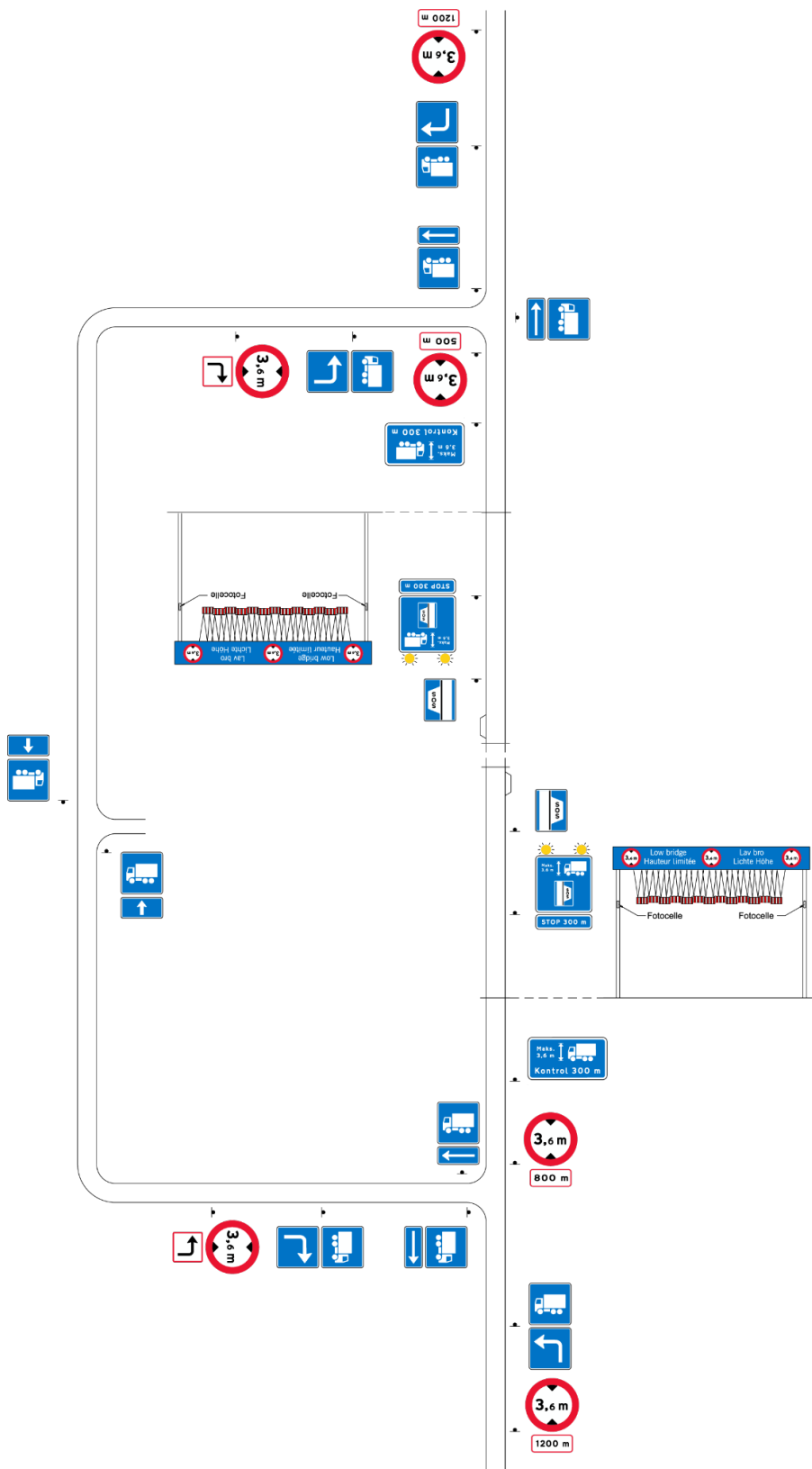
Portalen anvendes efter en konkret vurdering af vejmyndigheden. Muligheden gælder især på veje med høje hastigheder, men kan også eventuelt etableres på mindre lokaleveje. Se også håndbog om Midlertidig vejafmærkning.

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 266, stk. 2:

Der skal være kontinuitet i vejvisningen. Det betyder, at vejvisningsmål, der en gang er vist på en tavle, skal vises på alle efterfølgende tavler af denne kategori på ruten, indtil målet er nået, dog jf. § 347.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

Når E 22 anvendes som vejvisning, er skiltningen omfattet af de generelle regler for vejvisning.

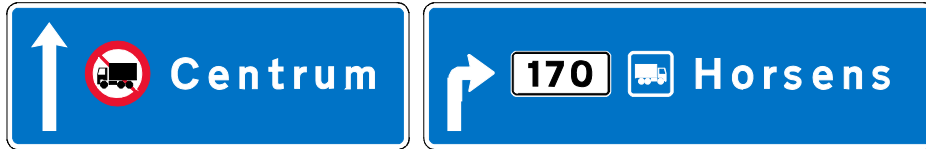

Figur 3.7. Eksempel på vejvisning for særlige køretøjer før lav bro, der er særligt udsat for påkørsel.

For placering og opsætning gælder samme regler som for øvrige færdselstavler. For tavlens størrelse og udformning henvises til håndbog om Tavleoversigt.

3.3 E 22 anvendt på vejvisningstavler

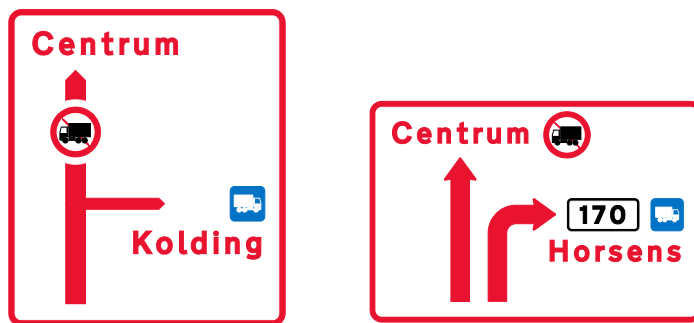
E 22 uden pil kan indlægges i formindsket størrelse i G 11 Portalorienteringstavle, G 14 Diagramorienteringstavle og G 15 Vognbaneorienteringstavle.

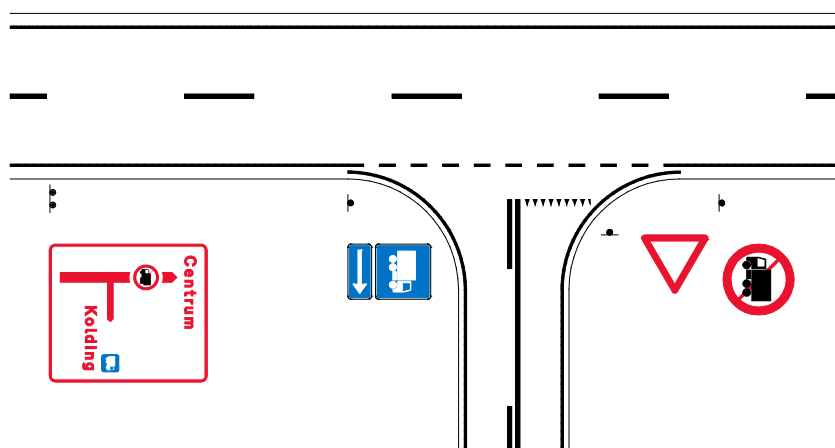
Figur 3.8. Eksempel på E 22 i G 11 Portalorienteringstavle

Udformning og størrelser er beskrevet i tegningsbilag til håndbog om Tavletyper for vejvisning på almindelige veje.

På orienteringstavler med hvid bund udføres oplysningstavle E 22 uden den hvide kant, og det blå felt udføres i normalstørrelse.

Figur 3.9. Eksempler på E 22 i G 14 Diagramorienteringstavle og G 15 Vognbaneorienteringstavle

Figur 3.10. Eksempel på anvendelse af oplysningstavle E 22,1 Anbefalet rute for lastbiler og forbudstavle C 23,1 Lastbil forbudt. Tavlerne er opsat som forvarslings- og som selvstændige tavler.

Se også håndbog om Forbudstavler og håndbog om Oplysningstavler.

4 AFMÆRKNING VED FYSISKE BEGRÆNSNINGER

4.1 Generelt

Når fysiske begrænsninger medfører brug af færdselstavle om anbefalet rute, vejvises som vist i kapitel 3. Se også håndbøgerne hhv. om Forbudstavler, Oplysningstavler og Advarselstavler.

4.2 Breddebegrænsning

Breddebegrænsning forekommer ved smalle passager fx broer, hvor lastbiler, specielkøretøjer eller lignende ikke kan passere. Breddebegrænsning angives normalt med *C 41 Køretøjsbredde*.

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 17 (C 41 Køretøjsbredde):

Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, hvis bredde inklusive læs er større end den angivne.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

C 41 Køretøjsbredde

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 86:

Ved beregningen af den tilladte bredde skal der anvendes en tolerance på 20 cm til faste genstande eller rabat og 40 cm, hvor køretøjer med den største tilladte bredde møder hinanden. Er der sving på den smalle strækning, eller har kørebanen unormal tværhældning, skal tolerancen forøges.

Stk. 2. Bredden skal angives i meter med højst én decimal.

Stk. 3. Der må ikke angives større køretøjsbredde på tavlen end 2,5 m. Hvis afmærkning af større bredder er nødvendig, skal *A 43* med undertavle *UA 43 Fri bredde* anvendes.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

I tilfælde hvor der ønskes at informere om, at passagen kun har xx-m fri bredde, hvor det fx ikke er muligt for mejetærsker eller specialkøretøj at komme igennem, anvendes *A 43,1*.

Under *A 43* tavlen anvendes undertavle *UA 43 Fri bredde*. Med "fri bredde" menes således den faktiske bredde der er til rådighed for færdsel fx mellem sideforhindringer.

A 43,1 Indsnævret vej med UA 43 Fri bredde

For øvrige forhold henvises til håndbog om Afmærkning af vejarbejder og håndbog om Forbudstavler. Med hensyn til midlertidige breddebegrænsninger henvises til håndbog om Midlertidig vejafmærkning.

Politiet kan give en generel tilladelse til særtransporter med en bredde på op til 3,65 m.

4.3 Højdebegrænsning

Højdebegrænsning forekommer ved lave passager fx broer, hvor lastbiler, specialkøretøjer eller lignende ikke kan passere. Højdebegrænsninger angives med *C 42 Køretøjshøjde*.

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 17 (C 42 Køretøjshøjde):

Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, hvis højde inklusive læs er større end den angivne.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

C 42 Køretøjshøjde

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 87:

C 42 skal anvendes i alle tilfælde, hvor den fri højde over kørebanen er under 4,3 m. Tavlen kan dog udelades på private veje, der ikke er private fællesveje.

Stk. 2. Teksten på tavlen skal angive den tilladte køretøjshøjde under det sted, hvor tavlen er placeret.

Stk. 3. Højden skal angives i meter med højst én decimal. Der skal altid regnes med en tolerance på mindst 20 cm.

Stk. 4. Er det tilladt køretøjer at overskride vejens midtlinje, skal der afmærkes over alle vognbaner.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017/BEK nr. 1090 af 31 oktober 2019

Kriterier for anvendelse og etablering fremgår af håndbog om Forbudstavler.

4.4 Længdebegrænsning

Længdebegrænsninger forekommer eksempelvis, hvor lange køretøjer ikke kan/må foretage svingmanøvre. Længdebegrænsninger angives med *C 43 Køretøjslængde*.

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 17 (C 43 Køretøjslængde):

Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, herunder vogntog, hvis længde inklusive læs er større end den angivne.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

C 43 Køretøjslængde

Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 88:

Længden skal angives i hele meter.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

Kriterier for anvendelse og etablering fremgår af håndbog om Forbudstavler.

4.5 Vægtbegrænsning

Vægtbegrænsninger for køretøjer kan skyldes en række forskellige faktorer. Der kan fx være vægtmæssige restriktioner på broer og strækninger, som følge af nedsat bæreevne af belægningen, eller hvis en bro der ikke er dimensioneret til den pågældende vægtbelastning.

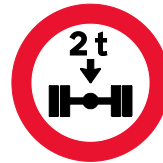
Vægtbegrænsning angives med C 31 Totalvægt, C 32 Totalvægt af vogntog, C 35 Akseltryk og C 36 Bogietryk.

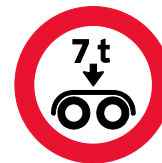
C 31 Totalvægt

C 32 Totalvægt af vogntog

C 35 Akseltryk

C 36 Bogietryk

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 17 (C 31 – C 36):**C 31 Totalvægt**

Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, hvis faktiske totalvægt er større end den angivne. Ved vogntog gælder vægtbegrænsningen hvert enkelt køretøj i vogntoget.

C 32 Totalvægt af vogntog

Tavlen forbyder kørsel med alle typer af vogntog, hvis samlede faktiske totalvægt er større end den angivne.

C 35 Akseltryk

Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, hvis faktiske akseltryk er større end det angivne.

C 36 Bogietryk

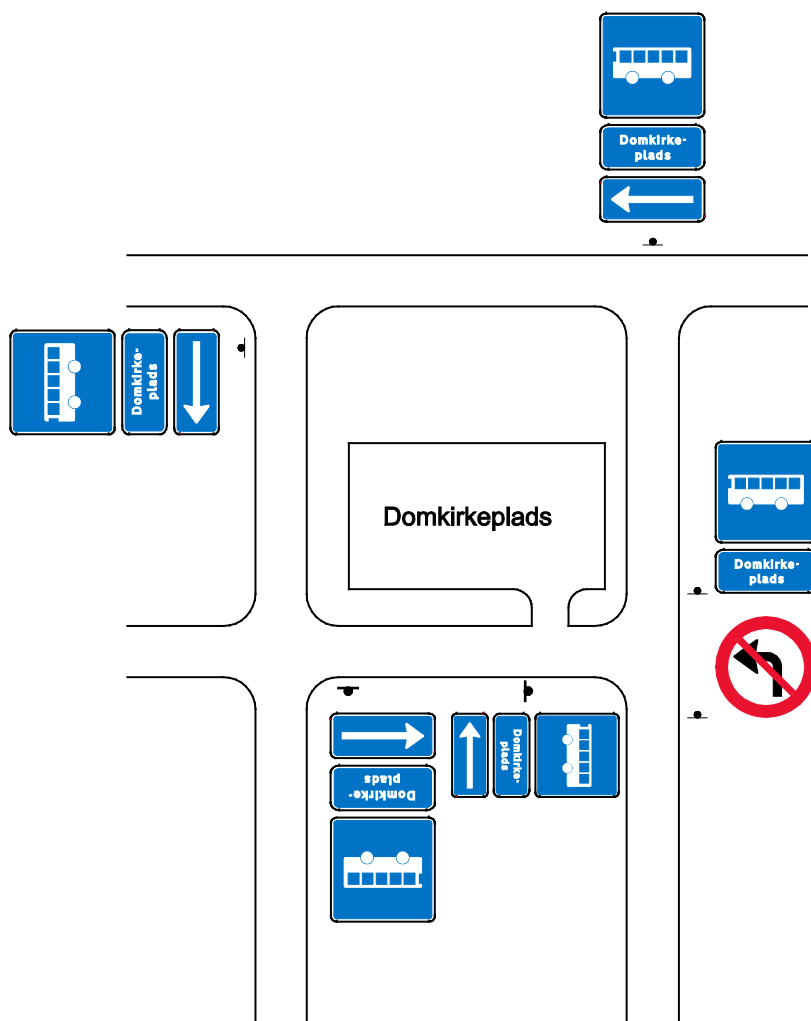
Tavlen forbyder kørsel med køretøjer, hvis faktiske tryk på en akselgruppe (bogietryk) eller på en enkelt aksel er større end den angivne.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

Kriterier for anvendelse og etablering fremgår af håndbog om Forbudstavler.

4.6 Forbud mod svingmanøvrer

Der kan være restriktioner over for alle eller udvalgte køretøjer. Det kan fx være venstresvingsforbud i et kryds, hvor forbuddet har trafiksikkerhedsmæssig begrundelse.

Figur 4.1. Eksempel på anbefalet rute for busser efter et venstresvingsforbud.

5 VEJVISNING VED MILJØMÆSSIGE HENSYN

5.1 Miljøzoner og hensyn til luftforurening, støj og lign.

Se også håndbog om Forbudstavler og håndbog Oplysningstavler.

Kommuner kan træffe beslutning om etablering af miljøzoner. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1323 af 21. december 2011 om miljøzoner fastlægger rammer for etablering af miljøzoner. Til afmærkning af miljøzoner anvendes UC 23.

UC 23 Miljøzone

Bekendtgørelse om vejafmærkning, § 17 (UC 23 Miljøzone):

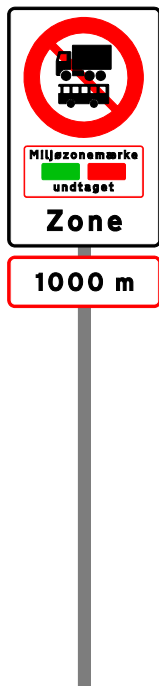
Angiver at hovedtavlen ikke gælder for køretøjer med miljøzonomærke.

Kilde: BEK nr. 1632 af 20. december 2017

Hvis en vejmyndighed beslutter at et område, fx en bymidte, ønskes friholdt for bestemte køretøjstyper pga. forurening eller lignende, skal der afmærkes med E 68 zonetavle med forbudstavle og med UC 23 ved alle indkørsler til området. Eksempel på zonetavle er vist på figur 5.1

En restriktion kan eksempelvis være, at dieseldrevne lastbiler og busser uden partikelfilter ikke må køre i et bestemt område.

Det skal være muligt for de bestemte køretøjstyper, på andre geografiske ruter, at komme videre ad veje, der går udenom området med miljøzonen. Den normale geografiske vejvisning kan være tilstrækkelig. I andre tilfælde bruges anbefalet rute, som afmærkes med oplysningstavle. Der henvises i øvrigt til kapitel 3 om anbefalede ruter.

Figur 5.1. Eksempel på forvarsling af miljøzonetavle

5.2 Områder med vægtbegrænsning

Restriktioner kan fx være, at lastbiler over 18 tons ikke må køre i et bestemt område i en byzone. Zonerestriktioner kan have omfattende konsekvenser for bl.a. godstransport til og fra byområder.

Restriktionen skal fremgå af afmærkningen. Zonerestriktioner angives med forbudstavler alene eller med forbudstavle i zonetavler. Brugen af forbudstavle i zonetavler skal godkendes af Vejdirektoratet.

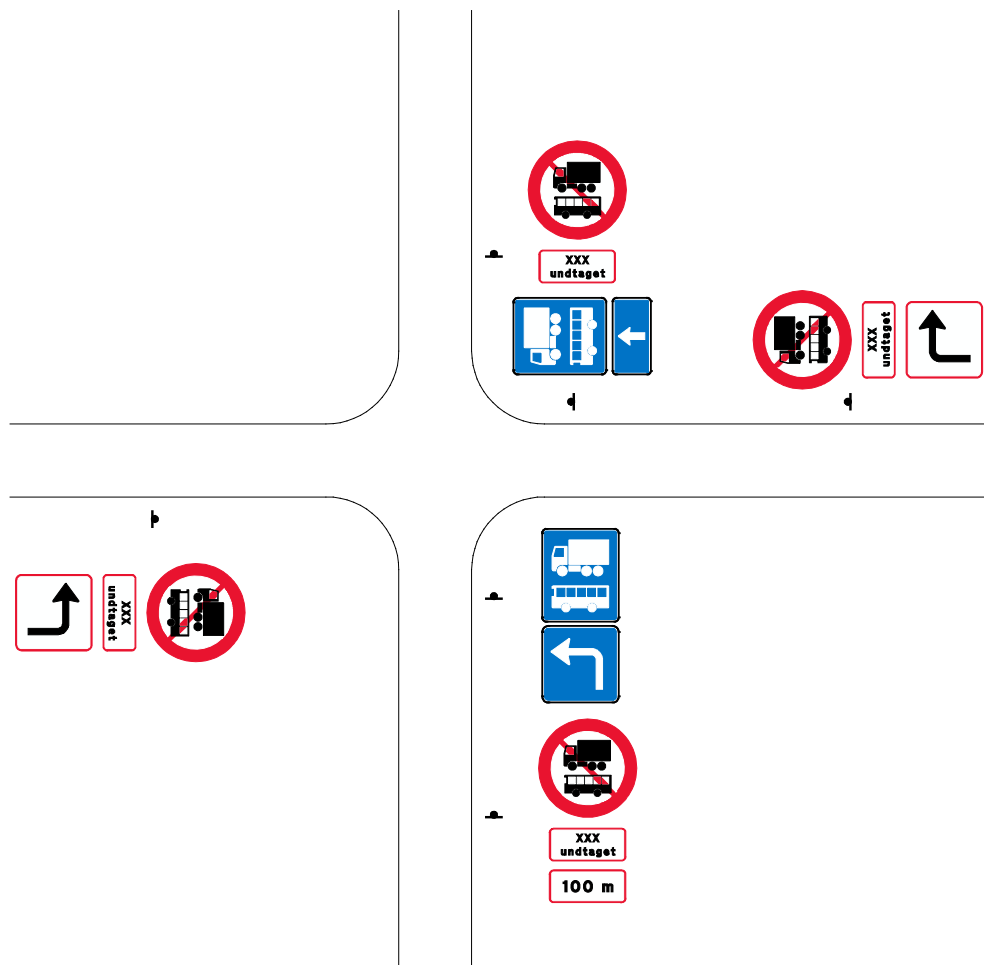
Bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning, § 136:

E 68 skal opsættes på alle veje, som fører ind i området.

Stk. 2. Anvendelse af symbol for tavler, som ikke vedrører lokal hastighedsbegrænsning, miljøzone, standsning og parkering, skal godkendes af Vejdirektoratet, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 3. På statsveje skal anvendelse af symbol for tavler, som ikke vedrører lokal hastighedsbegrænsning, miljøzone, standsning og parkering, godkendes af Transport-, Bygning- og Boligministeriet.

Kilde: BEK nr. 1633 af 20. december 2017

Figur 5.2. Eksempel med forbudstavler samt forvarsling med oplysningstavler.

Køretøjer der er omfattet af restriktionen, skal have mulighed for at foretage et andet rutevalg i god tid inden restriktionen er gældende. Derfor anbefales forvarsling inden krydset.

Er der en alternativ rute, bør den afmærkes enkelt og tydeligt. Se også kapitel 3.

Det skal sikres, at ændring af rutevalg sker trafiksikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det vil sige, at den vejviste rute skal være trafiksikkerhedsmæssig (og miljømæssig) egnet til at afvikle den pågældende trafik.

Ændring af rutevalg kan medføre omvejskørsel og dermed øget trafik.

6 SÆRTRANSPORTER

Der vejvises ikke særskilt for særtransporter. Chaufføren har pligt til på forhånd at planlægge, hvilken rute der ønskes at køre og søge de konkrete tilladelser.

Vejledning om betingelser for tilladelsesfri og tilladelseskrævende særtransport kan ses på Færdselsstyrelsen hjemmeside.

Procedurer for særtransporter kan ses på Vejdirektoratets hjemmeside www.vejdirektoratet.dk under Spærretider/særlige vilkår/ruteinformation for særtransporter.

Bestemmelser om særtransport findes desuden i bekendtgørelse om særtransport, BEK. nr. 1328 af 10. december 2014 med senere ændringer.

Carsten Niebuhrs Gade 43, 5. sal
1577 København V
Telefon 7244 3333

vd@vd.dk
vejdirektoratet.dk

vejregler@vd.dk
vejregler.dk

ISBN: 978-87-93945-23-4

